

Yemin

– ŞadiyeGÜRBÜZ · 08 Haziran 2013

YEMİN

Bir çocuğun bakışında
Seni bırakıyorum evrenin yalnızlığına
gelişinde kendi izimi de kayıp ederek

sonra yatalak olan güneş ve ayı bağrında söküp
kendinden geçmiş gözbebeklerimde
iki düşün hesabını göreceğim

yok diyorum
ellerimi ayaklarıma vebal bırakan sevinçlerim
iki cümlenin peşine takılan
onca şiire de belimi yaslatıp eh dedirteceğim

bağışlanmaz günah kaygısında olsam da
iki körün yüreğinde ne varsa
bin bir gecede fener yapıp
yürü senden önce geçenlerin arkasında
olduğundan sessizce bağıracağım

sanılır ki her şey süt liman
zaman işte bu zamanadır kavgası
kayıp edenden sıyrılıp kazananda
kendime paye çıkarıp,
kimseciklere de uymayacağım

artık sevmeyeceğim
korkuların asilliği bende fikir bozumunda
darağaçlarına ilk tekmeden sonra
ikincisinde dönüp bakmayacağım

ölsün benden ölüm diyorum...